

ממנכ"ל למנמ"ר - ולהפך

מינויו של ניר לוי, מנכ"ל טסקום, לסמנכ"ל הטכנולוגיות של דלק, מצביע על תופעה שהופכת לפופולרית באחרונה: יותר ויותר מנכ"לים עוזבים את הכיסא המרופד לטובת תפקיד המנמ"ר ♦ כן, גם אופיו העתידי של התפקיד הנחשק בארגונים גדולים משתנה: לא עוד טכנולוג, כי אם איש מקצוע שבקורות החיים יש ניסיון ניהולי

גם נגן ויתר על משרה בכירה באמדוקס. היו לו כל הסיכויים להתקדם בסולם התפקידים הבכירים בחברה, אולם הנהלת בנק הפועלים, שביצעה תהליך ארוך ומורכב של איתור מחליף לדוד לוזון, בחרה בו. זאת, חרף העובדה כי היה חסר רקע בבנקאות ובפיננסים, כפי שנדרש לתפקיד זה. גם כאן, הכישורים הניהוליים הכריעו את הכף, לצד הכרתו של נגן את השוק הטכנולוגי והבינלאומי. כך גם לגבי שי בסון, שסיים קריירה צבאית ארוכה, עת ניסה את מזלו במלם מערכות לאחר שוויתר על הצעה מעניינת לתפקיד מנמ"ר המשטרה. לאחר תקופה לא ארוכה הצטרף לנהלת חברת הביטוח מגדל. גם כאן הנהלת החברה ראתה בניסיון הניהולי של בסון, הן בצה"ל והן באזרחות, כיתרון חשוב.

דוגמאות אלו ואחרות מלמדות משהו חשוב על אופיו העתידי של המנמ"ר בארגונים גדולים: לא עוד טכנולוג, לא עוד איש שביצע פרויקטים, חידש ויזם מהלכים, כי אם איש מקצוע שבקורות החיים יש ניסיון ניהולי ורזומה מוכח כמנכ"ל. ומה לגבי המעבר ממנמ"רות למנכ"לות? כאן הדרך קצת קשה יותר. קובי ביטר הוכיח שזה אפשרי, אבל אנו עדיין בעידן שבו תפקיד המנכ"ל

קובי ביטר

מדגיש יותר ניסיון פיננסי ושיווקי ופחות ידע טכנולוגי. אולם התפקיד עצמו משתנה, וכך נראה שגם הדרישות יתחלפו בהתאם. זו גם הסיבה שיש פריחה לכל המוסדות האקדמיים שמכשירים כיום מנהלי מערכות מידע במסגרת לימודי מינהל עסקים. ככל שיהיו יותר בוגרים כאלו שיפנו לתעשייה, כך קרב היום שבו נראה יותר ויותר מנכ"לים עם ותק של מנמ"רים בצמרת ארגונים גדולים, ולא רק להיפך.

מינויו של ניר לוי, מנכ"ל טסקום, לסמנכ"ל טכנולוגיות בדלק, מצביעה על תופעה שאי אפשר להתעלם ממנה. כך, אנו עדים לשינוי הפרופיל המקצועי שארגונים דורשים כתנאי לקבלת מנמ"ר במקרה של לוי, מדובר בצירוף מקרים מעניין, שכן הוא שימש כמנכ"ל

טסקום, ועבר עתה להיות סמנכ"ל הטכנולוגיות בחברת אנרגיה גדולה. זאת, כאשר הוא מחליף בתפקידו מנמ"ר שעובר להיות מנכ"ל בחברה המייצגת מוצרים בינלאומיים, והיא בצד של הספקים.

לוי לא לבד. המשותף לו, לצביקה נגן, לוי הלוי, מיכאל טייר, שי בסון ועצמון מינס, הוא שכולם

ניר לוי

נטשו את כיסא המנכ"ל המרופד לטובת תפקיד המנמ"ר. זוהי תופעה חדשה, שכן עד כה דובר בעיקר על המסלול ההפוך, כלומר המנמ"ר עוזב את תפקידו לטובת כיסא המנכ"ל. קובי ביטר הוא אחד מהם. קדמה לו, בנסיבות אחרות לגמרי, אסתר לבנון, שהייתה מנמ"רית השב"כ. לבנון עברה מתפקידה לסמנכ"לית הטכנולוגיה של הבורסה לניירות ערך, והחל מ-2006 היא מכהנת כמנכ"לית של הארגון - אחד מגופי הפיננסים הרגישים ביותר בישראל. במרבית הארגונים המנכ"לים המכהנים באים מהתחום הפיננסי או השיווקי, ולא דווקא מהתחום הטכנולוגי. אולם אותם מנהלים שלא באים מהתחום הטכנולוגי מעדיפים לשבץ לתפקיד מנמ"ר מועמד שהיה מנכ"ל בדומה להם, כלומר "לכלך" את הידיים בניהול מעשי ושוטף ולא על בסיס תיאוריות וכיו"ב.

כך, למשל, הנהלת דלק - שבחנה עשרות מועמדים לתפקיד המנמ"ר, העדיפה לשבץ לתפקיד מועמד בעל ניסיון ניהולי עשיר (טסקום היא חברת בדיקות גדולה בשוק, הכוללת כ-600 עובדים) וידע מהעולם הטכנולוגי. למשל, לוי הלוי - שכיהן כמנכ"ל מלם מערכות מקבוצת מלם-תים, פרש בזמנו על רקע חילוקי דעות עם הבוס ועבר לבנק פועלים מתוך תקווה שימונה לתפקיד סמנכ"ל הטכנולוגיות עם בחירתו לתפקיד של צביקה נגן, עבר הלוי לחברת הביטוח מנורה, שם הוא מכהן כיום כסמנכ"ל טכנולוגיות.

